

Regeringens proposition

1997/98:140

Beskattnings av elpannor och vissa andra punktskattefrågor

Prop.
1997/98:140

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 26 mars 1998

Göran Persson

Thomas Östros
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att förhöjd energiskatt för elektrisk kraft som förbrukas i elpannor inom fjärrvärmesektorn tas ut under perioden den 1 oktober – den 31 mars, dvs. under den period då vattentillgången normalt sett är låg och elpannorna därför inte har någon reglerande funktion.

I propositionen föreslås vidare vissa ändringar i lagen om skatt på energi avseende beskattningsreglerna för finsk, rödmärkt olja. Sålunda föreslås att även innehållet i normal fordonstank på fordonsslagen lastbil och buss skall undantas från förbudet mot användning av sådan olja. En justering föreslås även av reglerna för beskattning av finsk, rödmärkt olja som i Sverige förbrukas för uppvärmningsändamål.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1998.

I propositionen föreslås även ändringar i försäljningsskattelagen. Ändringarna föranleds av ändringar i bilavgaslagstiftningen. Försäljningsskatten för lätta lastbilar och bussar i miljöklass 3 sätts ned till samma nivå som för fordon i miljöklass 1 och 2. Försäljningsskatten för tunga fordon slopas helt. För elbilar föreslås en fortsatt skattefrihet på tre år. Ändringarna i försäljningsskattelagen föreslås träda i kraft den 1 oktober 1998. Bestämmelsen om elbilar föreslås dock tillämpas för tid från och med den 1 januari 1998.

Slutligen föreslås att spelskatt enligt lagen (1972:820) om skatt på spel skall tas ut på varuspelsautomater. Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 juli 1998.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon	7
2.3	Lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel.....	10
2.4	Lag om ändring i lagen (1991:1482) om lotteriskatt	12
3	Ärendet och dess beredning.....	13
4	Skatt på elektrisk kraft till elpannor.....	15
4.1	Bakgrund.....	15
4.1.1	Energiskatt på elektrisk kraft	15
4.1.2	Avkopplingsbara elpannor	15
4.2	Höjd energiskatt under perioden den 1 november – den 31 mars	16
4.3	Minimigräns på 2 MW	17
5	Beskattningen av finsk, rödmärkt olja.....	19
5.1	Bakgrund.....	19
5.1.1	Svensk lagstiftning och bakomliggande gemenskapsrätt.....	19
5.1.2	Finsk lagstiftning.....	20
5.1.3	Svenska lagändringar under senare år.....	21
5.2	Användning i lastbilar och bussar	22
5.3	Användning för uppvärmning	24
6	Skärpta avgaskrav och ändrad beskattning för vissa fordon.....	27
6.1	Ändrad beskattning för vissa fordon.....	27
6.2	Elfordon.....	28
7	Skatt på spel.....	29
7.1	Bakgrund.....	29
7.2	Skatt på varuspelsautomater.....	30
7.3	Ändrade regler för skattefrihet från lotteriskatt.....	32
7.4	Ekonomiska konsekvenser	32
Bilaga 1	Lagförslag i promemorian Elpanneskatt	34
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser – promemorian Elpanneskatt	36
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanser – promemorian Skatt på varuspelsautomater.....	37
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	38
Bilaga 5	Lagrådets yttrande	46

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 mars 1998	48
--	----

Rättsdatablad49

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon,
3. lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel,
4. lag om ändring i lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 2 kap. 9 a § och 11 kap. 3 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 9 kap. 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.
9 a §¹

Bestämmelserna i 9 § första och andra styckena gäller även, såvitt avser bränsletank som förser motor på motordrivet fordon med bränsle, oljeprodukt som är eller har varit försedd med sådana av regeringen i föreskrift angivna andra märkämnerna än de som avses i 8 § första stycket.

Första stycket gäller inte bränsletank som förser motor på annat motordrivet fordon än lastbil eller buss med bränsle, om bränslet

Första stycket gäller inte bränsletank som förser motor på motordrivet fordon med bränsle, om bränslet

1. för privat ändamål förts in till Sverige i fordonets tank eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, eller

2. förts in till Sverige i en normal bränsletank på fordonet eller till fordonet kopplad släpvagn som används yrkesmässigt.

9 kap.
8 a §

Om någon har förbrukat en oljeprodukt, som är eller har varit försedd med sådana av regeringen i föreskrift angivna andra märkämn-

¹ Senaste lydelse 1997:592.

nen än de som avses i 2 kap. 8 § första stycket, för uppvärmning eller för drift av stationära motorer, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattebelopp som betalas för oljeprodukten enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b och det skattebelopp som gäller enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång.

11 kap. 3 §²

Energiskatten utgör

1. 0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,
2. 9,6 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §,
3. 12,9 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 4 §, och
4. 15,2 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

För elektrisk kraft som under tiden den 1 november–den 31 mars förbrukas i elektriska pannor som ingår i en elpanneanläggning vars installerade effekt överstiger 2 megawatt, utgör dock energiskatten

1. 11,9 öre per kilowattimme vid förbrukning i kommuner som anges i 4 § för annat ändamål än industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller yrkesmässig växthusodling, och

2. 15,2 öre per kilowattimme vid förbrukning för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 4 §.

För kalenderåret 1999 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebelopp

För kalenderåret 1999 och efterföljande kalenderår skall de i första och andra styckena angivna

² Senaste lydelse 1997:450.

pen räknas om på det sätt som i fråga om skatt på bränslen anges i 2 kap. 10 §. Belopp som anges i tiondels ören skall dock avrundas till hela tiondels ören.

skattebeloppen räknas om på det sätt som i fråga om skatt på bränslen anges i 2 kap. 10 §. Belopp som anges i tiondels ören skall dock avrundas till hela tiondels ören.

Prop. 1997/98:140

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 2 kap. 9 a § tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1996.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon

Prop. 1997/98:140

Härigenom föreskrivs att 2, 4, 8 och 8 a §§ lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Beteckningar som används i denna lag har samma betydelse som i fordonskungörelsen (1972:595) och i bilregisterkungörelsen (1972:599).

Med miljöklasserna 1, 2, 3, 1 E eller 1 H avses i denna lag de miljöklasser som anges i 2 a § bilavgaslagen (1986:1386).

I fråga om fordon, som är inrättat för drift med elektricitet från batterier, skall vid beräkning av tjänstevikten avdrag göras för vikten av batterierna och de särskilda anordningar som fogar samman battericellerna.

4 §³

Försäljningsskatt tas ut för fordon som registreras i bilregistret och som är

1. buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram *samt övriga bussar om de är försedda med dieselmotor och om de hänförs till miljöklass 3,*

2. lastbil med en totalvikt av högst 3 500 kilogram *och lastbilar med en totalvikt som överstiger 3 500 kilogram, om de är försedda med dieselmotor och om de hänförs till miljöklass 3,*

3. motorcykel.

Fordon som enligt bilregistret är av en årsmodell som är trettio år eller äldre är inte skattepliktiga.

Försäljningsskatt tas ut för fordon som registreras i bilregistret och som är

1. buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram,

2. lastbil med en totalvikt av högst 3 500 kilogram,

8 §⁴

Nuvarande lydelse

Skatten tas ut för *skattepliktiga bussar och lastbilar med belopp som framgår av följande uppställning*. Skatten beräknas till helt tiotal kronor så att överskjutande krontal bortfaller.

¹ Lagen omtryckt 1984:159.

² Senaste lydelse 1995:1640.

³ Senaste lydelse 1996:1410.

⁴ Senaste lydelse 1996:1410.

Fordonsslag	miljöklass 1	miljöklass 2	miljöklass 3
1. buss			
med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt, ökat med 2 000 kronor
<i>med en totalvikt överstigande 3 500 kilogram</i>	–	–	6 000 kronor
2. lastbil med skåpkarosseri			
med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt, ökat med 2 000 kronor
<i>med en totalvikt överstigande 3 500 kilogram</i>	–	–	6 000 kronor
3. lastbil utan skåpkarosseri			
med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	4 000 kronor	4 000 kronor	6 000 kronor
<i>med en totalvikt överstigande 3 500 kilogram</i>	–	–	6 000 kronor

Skatten tas ut för motorcykel med 1 340 kronor om tjänstevikten inte överstiger 75 kilogram, med 1 760 kronor om tjänstevikten är högre men inte överstiger 160 kilogram, med 2 700 kronor om tjänstevikten är högre än 160 kilogram men inte överstiger 210 kilogram, samt i annat fall med 4 480 kronor.

För lastbilar och bussar som är inrättade för drift med elektricitet från batterier i fordonet *skall* skatt tas ut *med motsvarande belopp som gäller för miljöklass 1*.

Föreslagen lydelse

Skatten tas ut, för buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och för lastbil med skåpkarosseri och en totalvikt av högst 3 500 kilogram med 6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt samt för annan lastbil med en totalvikt av högst 3 500 kilogram med 4 043 kronor. Skatten beräknas till helt tiotal kronor så att överskjutande krontal bortfaller.

Skatten tas ut för motorcykel med 1 354 kronor om tjänstevikten inte överstiger 75 kilogram, med 1 779 kronor om tjänstevikten är högre men inte överstiger 160 kilogram, med 2 729 kronor om tjänstevikten är högre än 160 kilogram men inte överstiger 210 kilogram, samt i annat fall med 4 528 kronor.

Skatten tas *inte* ut för lastbilar och bussar som är inrättade för drift med elektricitet från batterier i fordonet *om skattskyldigheten inträder under perioden den 1 oktober 1998 – den 31 december 2000*.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*8 a §⁵

För fordon som anges i 8 § tas skatten för år 1996 ut med de i den paragrafen angivna beloppen. För tiden efter utgången av år 1996 skall skatten på de fordon som anges i 8 § tas ut med de i paragrafen angivna beloppen, omräknade enligt andra stycket.

För kalenderåret 1997 och efterföljande kalenderår skall skatten tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 8 § angivna skattebeloppen, multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan prisläget i oktober månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i oktober 1995.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna lag skall tas ut för påföljande kalenderår. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

För fordon som anges i 8 § tas skatten för år 1998 ut med de i den paragrafen angivna beloppen. För tiden efter utgången av år 1998 skall skatten på de fordon som anges i 8 § tas ut med de i paragrafen angivna beloppen, omräknade enligt andra stycket.

För kalenderåret 1999 och efterföljande kalenderår skall skatten tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 8 § angivna skattebeloppen, multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan prisläget i oktober månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i oktober 1997.

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 8 § tredje stycket tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1998.

⁵ Senaste lydelse 1995:915.

Härigenom föreskrivs att 1, 4, 10 och 19 §§ lagen (1972:820) om skatt på spel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Spelskatt betalas enligt denna lag till staten för sådant roulettspel som kräver tillstånd enligt lotterilagen (1994:1000).

Spelskatt betalas enligt denna lag till staten för sådant roulettspel *och spel på varuspelsautomater* som kräver tillstånd enligt lotterilagen (1994:1000).

Kortspel och tärningsspel jämställs i denna lag med roulettspel.

4 §²

Skattskyldig är den som har tillstånd som avses i 1 §. I fråga om roulettspel med utrustning som *upplåtes* av någon med fast driftställe inom landet, är dock den som upplåter utrustningen skattskyldig.

Skattskyldig är den som har tillstånd som avses i 1 §. I fråga om roulettspel *och spel på varuspelsautomater* med utrustning som *upplåts* av någon med fast driftställe inom landet, är dock den som upplåter utrustningen skattskyldig.

10 §³

Spelskatt *utgår*, för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger, med

Spelskatt *för roulettspel tas ut*, för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger, med

2 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på ett spelbord,

4 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på två spelbord,

9 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på tre spelbord,

18 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på fyra spelbord

och med

25 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på fem spelbord.

Föreligger rätt till spel på flera spelbord än fem *utgår* skatten för vart och ett av dessa bord med 5 000 kronor per månad.

Föreligger rätt till spel på flera spelbord än fem *tas* skatten för vart och ett av dessa bord *ut* med 5 000 kronor per månad.

Spelskatt för spel på varuspelsautomater tas ut med 1 500 kronor per varuspelsautomat för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger.

19 §⁴

¹ Senaste lydelse 1994:1003.

² Senaste lydelse 1994:1003.

³ Senaste lydelse 1994:1003.

Den som bedriver roulettspel med utrustning som upplåtits till honom är ansvarig för spelskatt för vilken skattskyldighet åvilar upplåtaren och som denne *ej erlagt*. Vid *upplåtelse av spelutrustning* i flera led gäller motsvarande för en upplåtare som själv *ej* är skattskyldig.

Den som bedriver roulettspel *eller spel på varuspelsautomater* med utrustning som upplåtits till honom är ansvarig för spelskatt för vilken skattskyldighet åvilar upplåtaren och som denne *inte betalat*. När *spelutrustning upplåts* i flera led gäller motsvarande för en upplåtare som själv *inte* är skattskyldig.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

⁴ Senaste lydelse 1978:761.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1991:1482) om lotteriskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Lotteriskatt skall betalas enligt denna lag till staten för svenskt lotteri.

Skatt tas ut med 36 procent av den behållning som återstår sedan de till vinnarna i lotteriet utbetalade sammanlagda vinsterna avräknats från de sammanlagda insatserna.

Skatt tas ut med 36 procent av den behållning som återstår sedan de sammanlagda vinster som betalats ut till vinnarna i lotteriet räknats av från de sammanlagda insatserna.

Med utbetalade vinster avses de vinster som betalats ut inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde.

Skatt skall inte betalas för

1. sådant lotteri som avses i lagen (1972:820) om skatt på spel,
2. sådant lotteri som avses i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparrande m.m.,
3. vinstdragning på här i landet utfärdade premieobligationer,
4. lotteri som har anordnats av sådan sammanslutning som avses i 15 § lotterilagen (1994:1000),
5. lotteri som har anordnats av Svenska Penninglotteriet Aktiebolag, Aktiebolaget Tipstjänst eller det av staten ägda bolag som äger aktierna i dessa bolag, eller
6. lotteri där vinsterna inte utgörs av pengar.

5. lotteri som har anordnats av AB Svenska Spel eller helägt dotterbolag till detta bolag, eller

Beteckningen lotteri har samma betydelse i denna lag som i 3 § lotterilagen (1994:1000).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

¹ Senaste lydelse 1997:322.

Regeringen föreslog i prop. 1996/97:84 En uthållig energiförsörjning att åtgärder skulle vidtas för att minska användningen av elektrisk kraft i fjärrvärmesystemen som en av flera metoder för att ersätta bortfallet av elektrisk kraft från Barsebäcksverket. I budgetpropositionen för 1998 (prop. 1997/98:1) aviserade regeringen att den under våren 1998 avsåg att presentera ett förslag till beskattning av elektrisk kraft som används i fjärrvärmesystemens elpannor med ikraftträdande den 1 juli 1998. I december 1997 upprättades en promemoria inom Regeringskansliet, Elpanneskatt, med förslag till höjd energiskatt för elektrisk kraft som förbrukas inom fjärrvärmesektorn. Promemorian har remissbehandlats och dess lagförslag finns i *bilaga 1*. En förteckning över de instanser som yttrat sig över promemorian finns i *bilaga 2*. En sammanställning över remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet, dnr Fi97/3705. Regeringen avser nu att ta upp förslagen i promemorian.

Kommissionens generaldirektorat XXI för tullunion och indirekta skatter hävdade i en skrivelse till Sverige under våren 1997 att den som i en annan medlemsstat fyllt bränsletanken på ett motordrivet fordon med olja som där lagligen frigjorts för konsumtion, skulle kunna passera den svenska gränsen utan att drabbas av vare sig beskattningskonsekvenser eller andra sanktioner. I anledning av den analys av frågan som företogs med utgångspunkt från kommissionens skrivelse, beslutade riksdagen under våren 1997 om vissa ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Dessa hänförde sig till införseln av finsk, rödmärkt olja i fordonstanken på andra motordrivna fordon än lastbilar och bussar (prop. 1996/97:122, bet. 1996/97:SkU26, rskr. 1996/97:279, SFS 1997:592).

Mot bakgrund av vad som nu framkommit om de finska reglerna rörande användning av rödmärkt olja i lastbilar och bussar, anser regeringen att vissa förändringar i lagen om skatt på energi bör företas beträffande även dessa fordonsslag. Vidare bör en ändring i lagen om skatt på energi göras så att den lägre energiskattesatsen tas ut på finsk, rödmärkt olja som förs in till Sverige och här används för uppvärmning. I propositionen läggs fram förslag i de angivna delarna. Författningsförslagen har utformats i samråd med Generaltullstyrelsen och Riksskatteverket.

Medlemskapet i EU innebär att de svenska avgaskraven skall utvecklas inom ramarna för det gemensamma regelverket. Medlemsländerna får enligt de berörda direktiven gynna försäljningen av fordon om de möter en av EU beslutad, men ännu ej obligatorisk, kravnivå. Den dag kravnivån blir obligatorisk skall incitamenten upphöra.

Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/69/EG om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot avgasutsläpp från motorfordon skärps avgaskraven den 1 oktober 1998 för lätta lastbilar och bussar med en referensmassa överstigande 1250 kg.

Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon infördes ett lindrigare partikelkrav för en grupp dieselmotorer som huvudsakligen

används i vissa tunga fordon. Detta undantag upphör den 1 oktober 1998. Regeringen lägger mot bakgrund härav fram förslag om ändringar i försäljningsskattelagen.

Försäljningsskatten för elbilar slopades den 1 januari 1995. Den förmånliga behandlingen skulle gälla under en introduktionsperiod på tre år. Denna introduktion bör förlängas. Regeringen föreslår därför ändringar i försäljningsskattelagen. Bestämmelsen bör tillämpas för tid från och med den 1 januari 1998.

De förslag som rör ändringar i försäljningsskattelagen har utformats i samråd med Riksskatteverket.

I en skrivelse till regeringen den 25 april 1997 från Lotteriinspektionen påtalades vissa problem med s.k. varuspelsautomater. Tidigare utgjordes varuvinster från varuspelsautomater av dockor, klockor, chokladkakor och liknande. Nu utgörs vinsterna ofta av smycken i pollettform. Dessa löses, enligt Lotteriinspektionen, in på spelplatsen mot kontanter eller används som betalningsmedel. Lotteriinspektionen är av den uppfattningen att varuvinsterna i dessa fall blir ett värdebevis och att spelet därmed blir att betrakta som ett värdeautomatspel, vilka bara får bedrivas av spelföretag som ägs av staten. Spelet på varuspelsautomater bedrivs enligt Lotteriinspektionens uppfattning på ett sätt som strider mot riksdagens och regeringens intentioner med automatspelen. Inspektionen anser att lotterilagen måste förtydligas, så att en klar åtskillnad kan göras mellan varuspelsautomater och värdeautomater. Enligt Lotteriinspektionen har varuspelsautomaterna ökat betydligt i antal och tillströmningen av nya ansökningar är fortfarande stor.

Vid regeringssammanträde den 9 oktober 1997 beslutades kommittédirektiv till en översyn av lotterilagstiftningen. En särskild utredare har tillkallats. Utredarens uppdrag skall vara slutfört senast den 1 oktober 1998. I utredarens uppdrag ingår att se över lotterilagens automatbegrepp och definitioner. Regeringen delar Lotteriinspektionens bedömning att lagen måste förtydligas så att en klar åtskillnad kan göras mellan varuspelsautomater och värdeautomater.

En arbetsgrupp inom Finansdepartementet har tagit fram ett förslag till beskattning av varuspelsautomater, vilket i september 1997 sammanställdes i en promemoria. Promemorian om skatt på varuspelsautomater har remissbehandlats. En förteckning över de instanser som yttrat sig över promemorian finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissyttrandena har gjorts inom Finansdepartementet och finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi97/2776).

År 1997 bildades det statliga bolaget AB Svenska Spel genom att det statligt ägda moderbolaget fusionerades med dotterbolagen Svenska Penninglotteriet AB och AB Tiptjänst. Skattefriheten i lagen (1991:1482) om lotteriskatt som nu gäller det statligt ägda moderbolaget föreslås därför i stället gälla AB Svenska Spel eller helägt dotterbolag till detta bolag.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 5 mars 1998 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*.

4 Skatt på elektrisk kraft till elpannor

4.1 Bakgrund

4.1.1 Energiskatt på elektrisk kraft

Det tas inte ut någon energiskatt på elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling. För annan förbrukning gäller från den 1 januari 1998 att energiskatt tas ut med 9,6 öre per kWh i vissa Norrlandskommuner, med 12,9 öre för elektrisk kraft som förbrukas inom el-, gas-, vatten- och värmeförsörjningen och med 15,2 öre i övriga fall. Det innebär alltså att energiskatten på elektrisk kraft som förbrukas i elpannor i fjärrvärmesystemen uppgår till 12,9 öre per kWh, utom i vissa Norrlandskommuner där den lägre skattesatsen 9,6 öre i stället tas ut. Skatten på olja, som är ett alternativt bränsle i värmeproduktionen, uppgår till ett belopp motsvarande 18 öre per kWh.

4.1.2 Avkopplingsbara elpannor

S.k. avkopplingsbara elpannor har länge använts inom industrin och fjärrvärmeverken för att utnyttja el under tider då elpriset är lågt. Under 1970-talet och 1980-talets första hälft ökade användningen av elpannor beroende på det höga oljepriset. Under åren 1984 – 1991 var elektrisk kraft till elpannor skattebefriad under förutsättning att pannorna inte utnyttjades när fossilt bränsle användes i det svenska elproduktionssystemet. I fjärrvärmesystemen används normalt elpannor jämsides med bränsleeldade pannor. Elpannorna är därför avkopplingsbara i den meningen att de kan stängas av samtidigt som värmebehovet tillgodoses med hjälp av bränslepannor.

Efter år 1991 har användningen av elektrisk kraft i fjärrvärmesystemen varierat från år till år och uppgick enligt NUTEK:s statistik till 5,8 TWh, 5,3 TWh, 2,6 TWh och 3,2 TWh under åren 1992 – 1995. År 1996 användes, enligt uppgifter från Fjärrvärmeföreningens statistik, 1,5 TWh el i fjärrvärmeverkens elpannor. Tillgången på elektrisk kraft till låga priser var under 1996 betydligt begränsad till följd av torrår. Under 1997 förbrukades ca 2 TWh el inom fjärrvärmesektorn enligt preliminär bedömning från branschen.

Sedan skattebefrielsen för elektrisk kraft till s.k. avkopplingsbara elpannor upphörde år 1991 har motivet för att göra dem ”avkopplingsbara” minskat väsentligt. Andra typer av leveranskontrakt, som inte innefattar någon förbindelse från kundens sida att vara avkopplingsbar, tillämpas också numera.

Regeringens förslag: Energiskatten höjs för elektrisk kraft som förbrukas i elektriska pannor inom fjärrvärmesektorn. Höjningen, som träder i kraft den 1 juli 1998, inskränks till att avse perioden den 1 november – den 31 mars.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag utom så vitt avser den högbeskattade perioden som i promemorian föreslogs omfatta även april månad och att den förhöjda energiskattesatsen skulle vara densamma i hela landet.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser avstyrker eller ifrågasätter förslaget och hänvisar till den översyn av energibeskattningen som pågår inom Regeringskansliet. För det fall förslaget ändå genomförs föreslår flera remissinstanser att den förhöjda energiskatten endast skall gälla under perioden november – mars. *Riksskatteverket* och *Statens Naturvårdsverk* tillstyrker förslaget. Några remissinstanser anser att skattehöjningen bör vara 2,3 öre per kWh i hela landet.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen föreslog i prop. 1996/97:84 En uthållig energiförsörjning att åtgärder skulle vidtas för att minska användningen av elektrisk kraft i fjärrvärmesystemen. I propositionen pekade regeringen på att ca 3 TWh el per år under de senaste tre åren hade använts i fjärrvärmensätens elpannor. I slutet av 1980-talet och början av 1990-talet var utnyttjandet högre, 5 – 6 TWh per år. Det angavs att en minskad användning av dessa elpannor kunde bidra till en avsevärt minskad elanvändning under ett normalår.

Enligt Energikommissionens prognoser (SOU 1995:139) är ett minskat utnyttjande av elektrisk kraft i fjärrvärmensäten den anpassningsåtgärd som först tillgrips på elmarknaden för att möta tendenser till elprisstegring. Det är en anpassning som kan ske snabbt och utan nyinvesteringar. Den kan väntas ske före andra åtgärder som t.ex. ett ökat utnyttjande av oljekondensanläggningarna. I kommissionens scenarier förutsattes att användningen av elektrisk kraft i elpannorna skulle minska som en följd av ökade elpriser. Den minskade elproduktionen skulle således balanseras i dessa kalkyler med en minskad elanvändning, som en följd av stigande generella elpriser.

En minskad användning av elkraft i fjärrvärmesystemen, som är resultatet av en riktad skattehöjning som inte leder till en generell elprisökning, kan beräknas att få en liknande effekt och regeringen föreslår därför att en sådan höjning görs. Enligt regeringens bedömning bör energiskatten, för att få den avsedda styrande effekten, under en del av året tas ut med 11,9 öre per kWh i vissa Norrlandskommuner och med 15,2 öre per kWh i övriga landet när elektrisk kraft används i fjärrvärmesystemens elpannor.

En utgångspunkt är att elanvändningen skall minska främst när så är ekonomiskt och miljömässigt motiverat utifrån driftsförhållandena i det samlade el- och värmeförsörjningssystemet. Under sommarmånaderna, då det normalt finns god tillgång på vattenkraft, fyller elpannorna en viktig reglerande funktion. De högre skattesatserna bör därför inte användas

under den perioden. Därmed kan vattenkraft – även sedan höjningen trätt i kraft – användas effektivt under s.k. våttår, då vattentillrinningen under vårfloden annars inte kan tas till vara i vattenmagasinen. I promemorian Elpanneskatt föreslogs att förhöjd energiskatt skulle tas ut under perioden november – april. Det har framkommit att den förhöjda energiskatten inte bör omfatta april månad om elpannornas reglerande funktion bäst skall kunna tas till vara. Regeringen föreslår därför att den högre energiskatten endast skall tas ut under perioden den 1 november – den 31 mars. Av promemorians lagförslag framgick att den förhöjda energiskattesatsen borde vara densamma i hela landet. Regeringen anser dock att den nuvarande skillnaden i skattenivå mellan vissa Norrlandskommuner och övriga Sverige skall bestå även rörande den förhöjda energiskatten. Själva skattehöjningen föreslås således bli densamma, 2,3 öre per kWh, i hela Sverige.

4.3 Minimigräns på 2 MW

Regeringens förslag: Skattehöjningen inskränks till elpannor med en installerad effekt som överstiger 2 MW.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De få remissinstanser som har kommenterat effektgränsen tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: En följd av den lägre energiskatten på elektrisk kraft i vissa Norrlandskommuner skulle, i kombination med den förhöjda energiskatten på elkraft som förbrukas i fjärrvärmesektorns elpannor, bli en lägre skattebelastning (9,6 öre per kWh) på den elkraft som förbrukas i t.ex. flerbostadshusens elpannor än den elkraft som förbrukas i fjärrvärmeverkens elpannor (11,9 öre per kWh).

I mindre, fristående värmesystem, som inte är sammankopplade med centralortens fjärrvärmesystem (t.ex. flerbostadshusens blockcentraler), består produktionsapparaten i en del fall av små elpannor. I dessa fall får skattehöjningen på kort sikt ingen styreffekt, eftersom en alternativ panna saknas.

Ett sätt att minska problemet med gränsdragning mellan elpannor i övrigsektorn och elpannor inom fjärrvärmesektorn i vissa Norrlandskommuner, är att införa en minimigräns vid vilken skatten tas ut. Flertalet av pannorna i fristående värmesystem finns inom storleksområdet 0,5 – 2,0 MW. Elpannor i enskilda fastigheter är ännu mindre.

En genomgång av fjärrvärmebranschens statistik visar att den totala elenergiförbrukningen för elpannorna upp till storleken 2,0 MW är liten. Den torde endast ha uppgått till ca 10 % av förbrukningen i elpannor i fjärrvärmesystem under 1996. Ungefär 50 elpannor finns inom detta storleksområde, vilket motsvarar ca 30 % av beståndet inom fjärrvärmesektorn. Mot nu angiven bakgrund anser regeringen att den förhöjda energiskatten på elektrisk kraft endast bör omfatta elpannor som har en installerad effekt som överstiger 2 MW. Därmed undviks större delen av problemet med att övrigsektorns elpannor får en lägre energiskattesats än

elpannor i fjärrvärmesektorn i vissa Norrlandskommuner. Effektgränsen bör avse den sammanlagda, installerade effekten hos elpannorna i en anläggning på en viss plats. Förslaget innebär följande skattesatser under vinterperioden. Inom parantes anges nuvarande skattesatser.

Öre per kWh	Vissa norrlands- kommuner	Resten av landet
Industri/växthusnäring	0 (0)	0 (0)
El-, gas-, värme- och vattenverk		
elpannor ≤ 2 MW	9,6 (9,6)	12,9 (12,9)
elpannor > 2 MW	11,9 (9,6)	15,2 (12,9)
perioden nov – mars		
Övrig förbrukning		
elpannor ≤ 2 MW	9,6 (9,6)	15,2 (15,2)
elpannor > 2 MW	11,9 (9,6)	15,2 (15,2)
perioden nov – mars		

Energiskattehöjningen för elektrisk kraft som förbrukas i stora elpannor (> 2 MW) under höglastperioden den 1 november – den 31 mars uppgår således till 2,3 öre per kWh. Höjningen är beloppsmässigt lika stor i hela landet. I de Norrlandskommuner som i dag har en generell lägre energiskattesats på elektrisk kraft omfattas dock de stora elpannorna, oavsett om de används inom fjärrvärme- eller övrigsektorn. I övriga delar av landet berör den föreslagna ändringen endast fjärrvärmesektorn, eftersom elförbrukning inom övrigsektorn redan belastas med den högsta energiskattesatsen, dvs. 15,2 öre per kWh.

Den föreslagna energiskattehöjningen beräknas inte nämnvärt påverka skatteintäkterna med hänsyn till att syftet med ändringen är att förhindra fjärrvärmesektorns elpanneanvändning under vinterperioden.

Förslaget föranleder ändring i 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Genom ett nytt andra stycke i paragrafen regleras skattesatserna för elektrisk kraft som utanför tillverkningsindustri- och växthussektorerna i vissa Norrlandskommuner förbrukas i elpannor som har en installerad effekt som överstiger 2 MW samt för den elkraft som förbrukas i sådana pannor i övriga landet om förbrukning sker för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning. Av andra stycket 1 följer att skattesatsen 11,9 öre per kWh tas ut för all förbrukning av elkraft i de stora pannorna i vissa Norrlandskommuner, medan andra stycket 2 reglerar skattesatsen för förbrukning av elkraft i de stora pannorna i övriga delar av landet. Andra stycket 2 gäller dock endast under förutsättning att pannan används för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning. I praktiken torde det endast förekomma sådana stora pannor inom ramen för värmeförsörjningen, dvs. i fjärrvärmeverken. Om pannan används för annat ändamål än för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning (t.ex. i en blockcentral utanför fjärrvärmesystemet) tillämpas visserligen beloppsmässigt samma skattesats – 15,2 öre per kWh – vilket dock lagtekniskt följer av första stycket 4.

5.1 Bakgrund

5.1.1 Svensk lagstiftning och bakomliggande gemenskapsrätt

Den som för privat ändamål för in motorbränsle till Sverige från ett annat EG-land är skyldig att betala svensk skatt för bränslet, om det är fråga om bränsle som förs in på annat sätt än i fordonstank eller reservdunk som rymmer högst 10 liter. Deklaration över bränslet skall lämnas till beskattningsmyndigheten inom fem dagar från införseln och skatten skall betalas inom samma tid. Motsvarande gäller den som för privat ändamål till Sverige på annat sätt än genom distansförsäljning för in flytande bränsle som är avsett för uppvärmning.

Om bränsle förs in till Sverige från ett annat EG-land för att användas för annat än privat ändamål, är den som för in eller tar emot leveransen av bränslet skyldig att betala skatt i Sverige. Om en utländsk säljare ansvarar för leveransen av bränslet är det dock han som är skyldig att betala skatten (distansförsäljning). Skattskyldighet föreligger dock inte för bränsle som förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn som används yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet eller släpvagnen.

De ovan nämnda reglerna i den svenska lagen (1994:1776) om skatt på energi grundar sig på gemenskapsrätten, se artiklarna 7 och 9.3 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT nr L 76, 23.3.1992, s. 1, Celex 392L0012) samt artikel 8 a i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor – mineraloljeditiv – (EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 12, Celex 392L0081), i dess lydelse enligt rådets direktiv 94/74/EG av den 22 december 1994 om ändring av nämnda direktiv (EGT nr L 365, 31.12.1994, s. 46, Celex 394L0074).

För att den inre marknaden skall kunna fungera tillfredsställande har rådet bedömt det som nödvändigt att utforma gemensamma regler för märkning för beskattningsändamål av dieselbrännolja och fotogen som inte har beskattats enligt den normala skattesats som är tillämplig på dessa mineraloljor när de används som drivmedel. Dessa regler finns i rådets direktiv 95/60/EG av den 27 november 1995 om märkning för beskattningsändamål av dieselbrännolja och fotogen, märkningsdirektivet (EGT nr L 291, 6.12.1995, s. 46, Celex 395L0060).

Av artikel 3 i märkningsdirektivet framgår att medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att oriktig användning av märkta produkter undviks och särskilt säkerställa att mineraloljorna i fråga inte kan användas för förbränning i motorn på fordon avsedda för vägtrafik, eller förvaras i bränsletankarna till sådana fordon, om inte medlemsstaternas behöriga myndigheter tillåter sådan användning i särskilda fall. Av artikeln följer vidare att medlemsstaterna skall se till att deras nationella lagstiftning förbjuder en sådan användning av de berörda mineraloljorna i situationer som nyss nämnts. Varje medlemsstat skall

säkerställa att bestämmelserna i märkningsdirektivet tillämpas fullt ut och skall särskilt fastställa de sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av de ovan nämnda bestämmelserna. Sanktionerna skall vara effektiva, stå i rimlig proportion till överträdelsen och verka avskräckande.

Arbete pågår i kommissionens regi i syfte att välja ut det märkämne (en s.k. Euromarker) som skall användas. Avsikten är att detta märkämne skall användas i samtliga medlemsstater för att skilja mellan hög- och lågbeskattad olja. I avvaktan på att märkämnet väljs ut är bestämmelserna i märkningsdirektivet ännu inte direkt tillämpliga.

Oljan beskattas olika i såväl Sverige som Finland beroende på användningsområde. System med märkning av de lågbeskattade oljeprodukterna tillämpas i båda länderna för att skattemässigt skilja på olja med skilda användningsområden. I Sverige används en kombination av märk- och färgämnen i sådan mängd att oljan får en grön färg, medan den finska regleringen medför att den där lågbeskattade oljan är rödmärkt. Motsvarande regler gäller även i princip i samtliga övriga medlemsstater, däremot förekommer tillsats av olika typer av märk- och färgämnen.

I Sverige är det förbjudet att använda lågbeskattad, "grön", olja i alla typer av motordrivna fordon (dvs. såväl personbilar, bussar och lastbilar som traktorer och motorredskap). Lågbeskattad olja får alltså endast användas för drift av stationära motorer och för uppvärmning. Användningsförbudet är sanktionerat med särskilda avgifter.

5.1.2 Finsk lagstiftning

Även den finska lagstiftningen har till syfte att hindra förbrukning av lågbeskattad, rödmärkt olja i personbilar, bussar och lastbilar, men är av administrativa skäl uppbyggd på ett annat sätt än motsvarande svenska reglering. Användningen av bränsle för olika ändamål regleras i lagen om skatt på motorfordon (722/1966) och i lagen om bränsleavgift (337/1993).

I finsk lagstiftning finns inget förbud mot användning av lågbeskattad, rödmärkt olja i något fordonsslag. Förbrukningen av sådan olja i personbilar, bussar och lastbilar medför dock skyldighet att betala en tilläggs-skatt, som uppgår till så höga belopp att användningen i praktiken motverkas på ett effektivt sätt. Bestämmelser om tilläggs-skatt finns i 14–22 §§ lagen om skatt på motorfordon.

Tilläggs-skatt tas ut för motordrivna fordon i vilka lågbeskattad, rödmärkt olja används. Undantag gäller dock för motorredskap och för traktorer som används inom jord- och skogsbruk. Tilläggs-skatten tas ut för helt kalenderår (skatteår) och uppgår för buss och trafiktraktor till 60 000 mark och för övriga tilläggs-skattepliktiga fordon till belopp som motsvarar 20 gånger gällande fordonsskatt. För en fordonskombination bestående av lastbil och släp kan tilläggs-skatten sålunda uppgå till cirka 300 000 mark. Särbestämmelser gäller för jordbrukstraktorer, som mot erläggande av en mindre dagavgift (30 mark) kan använda rödmärkt olja i fordonstanken vid godstransporter och liknande. Tilläggs-skatten skall betalas innan fordonet under året drivs med lågbeskattad olja. Systemet

med tillägsskatten tillämpas dock endast på fordon som är registrerade i Finland eller där används oregistrerade.

Utöver tillägsskatten kan också en bränsleavgift tas ut. Till skillnad från tillägsskatten tillämpas denna avgift på såväl finska som utländska fordon. Bränsleavgift tas dock endast ut för en begränsad grupp fordon. Avgiften skall sålunda betalas när bränsle som beskattas lindrigare än dieselolja används i paketbil, lastbil eller buss som är försedd med dieselmotor. Bränsleavgiften skall betalas för det antal dagar som det lindrigare beskattade bränslet används i fordonet, dock högst 60 dagar per gång. Bränsleavgiftens belopp uppgår till 500 mark för paketbil, 1 000 mark för lastbil samt till 750 mark för buss. Om tillägsskatt skall betalas för ett fordon, räknas den bränsleavgift som betalats under aktuellt skatteår av från tillägsskatten.

Om lindrigare beskattat bränsle börjar användas i paketbil, lastbil eller buss är fordonets ägare skyldig att anmäla detta till Fordonsförvaltningscentralen innan bränslet tas i bruk. Om sådan anmälan inte gjorts och fordon påträffas med lågbeskattat bränsle i tanken, påförs bränsleavgift uppgående till tredubbelt belopp. Den angivna myndigheten utfärdar ett betalningsföreläggande och bränsleavgiften skall betalas inom 30 dagar från betalningsföreläggandet. Ett i utlandet registrerat fordon för vilket bränsleavgift skall uppbäras får inte föras ut ur landet förrän bränsleavgiften betalats eller godtagbar säkerhet har ställts för betalningen. En anmälan som gäller ett fordon som förs in i landet kan även lämnas till tullmyndigheten.

Enligt uppgifter från det finska Finansministeriet har kommissionen uppmärksammat den finska tillämpningen och i en skrivelse till Finland under våren 1997 hävdade att den strider mot gemenskapsrätten. Så vitt framkommit har dock inte Finland för avsikt att ändra sin lagstiftning och kommissionen har i en skrivelse till Finland i december 1997 konstaterat att Finland bryter mot regler i såväl mineraloljedirektivet som skattesatsdirektivet (rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor, EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 19, Celex 392L0082) samt att Finland därför har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget.

I januari 1998 har den finska regeringen lagt fram en proposition med förslag till lag om ändring av lagen om bränsleavgift. I propositionen föreslås att bränsleavgift också skall tas ut för personbilar vid användning av bränsle som beskattas lindrigare än dieselolja. Bränsleavgiften föreslås för personbilar bli 1 000 mark per dag. Vidare föreslås en tredubbling av gällande avgifter för övriga fordonsslag, vilket skulle innebära att avgiften per dag skulle tas ut med 1 500 mark för paketbil, 2 000 mark för buss och med 3 000 mark för lastbil. Det maximala antalet dagar som en anmälan om användning kan omfatta föreslås sänkt från 60 till 20 dagar, i syfte att behålla avgiftens maximibelopp per debitering.

5.1.3 Svenska lagändringar under senare år

Den finska skatten på rödmärkt olja är avsevärt lägre än den svenska skatten på sådan omärkt – högbeskattad – olja som enligt svensk lagstift-

ning skall användas i motordrivna fordon. Detta förhållande har skapat en påtaglig risk för betydande skatteundraganden genom införsel till Sverige av rödmärkt olja. Medlemskapet i EU medförde kontrollproblem vad gäller införsel av olja från Finland till Sverige. En omfattande gränshandel med rödmärkt olja förekom, särskilt i de norra delarna av Sverige. Endast undantagsvis betalades svensk skatt för inköpen.

Riksdagen beslutade mot den angivna bakgrunden under hösten 1995 att förbudet i lagen om skatt på energi mot användning av grönmärkta oljeprodukter från och med den 1 januari 1996 skulle utvidgas till att omfatta även olja som var försedd med sådana märkämnena som föreskrivs i finsk lagstiftning, dvs. röd olja (prop. 1995/96:57, bet. 1995/96:SkU17, rskr. 1995/96:120, SFS 1995:1525). Åtgärden bedömdes som nödvändig för att stävja skatteundragandet.

Kommissionens generaldirektorat XXI för tullunion och indirekta skatter hävdade i en skrivelse till Sverige under våren 1997 att den som i en annan medlemsstat fyllt bränsletanken på ett motordrivet fordon med olja som där lagligen frigjorts för konsumtion, skulle kunna passera den svenska gränsen utan att drabbas av vare sig beskattningskonsekvenser eller andra sanktioner. För svensk del aktualiserades frågan beträffande den i Finland lågbeskattade, rödmärkta oljan, eftersom sådan olja även i fordonstank omfattades av det gällande användningsförbudet i Sverige.

Mot bakgrund av vad som framkom vid en analys av frågan ansåg regeringen att användningsförbudet mot rödmärkt olja i motorredskap och traktorer borde ändras. Regeringen föreslog därför att användningsförbudet inte skulle omfatta rödmärkt olja som fördes in till Sverige i normal fordonstank på de angivna fordonsslagen. Vad gäller personbilar konstaterade regeringen att gemenskapsrätten inte gav utrymme för användning av lågbeskattad – i det finska fallet rödmärkt – olja. Mot bakgrund av att Sverige inte ensidigt genom sin nationella lagstiftning kan kompensera att en annan medlemsstat inte uppfyller sina förpliktelser enligt gemenskapsrätten, ansåg regeringen emellertid att det svenska förbudet mot användning av rödmärkt olja i personbilar inte kunde behållas. Motsvarande inskränkning till innehållet i fordonstank som föreslogs beträffande motorredskap och traktorer borde gälla även för personbilarnas del. Riksdagen beslutade i enlighet med propositionen (prop. 1996/97:122, bet. 1996/97:SkU26, rskr. 1996/97:279, SFS 1997:592).

Ändringarna innebar, så vitt gäller de angivna typerna av motordrivna fordon, således i princip en återgång till vad som gällde före den lagändring som trädde i kraft den 1 januari 1996.

5.2 Användning i lastbilar och bussar

Regeringens förslag: Förbudet mot användning av finsk, rödmärkt olja i lastbilar och bussar slopas för olja som förts in till Sverige i normal bränsletank på dessa fordon.

Skälen för regeringens förslag: I prop. 1996/97:122 konstaterade regeringen att gemenskapsrätten inte i något fall medger att lågbeskattad

olja får användas i lastbilar och bussar. Den bedömningen gjordes att den finska lagstiftningen i den delen var i överensstämmelse med gemenskapsrätten. Regeringen ansåg mot den bakgrunden att det svenska förbudet mot användning av rödmärkt olja i lastbilar och bussar kunde behållas och att det inte heller fanns anledning att beträffande dessa fordonsslag utesluta innehållet i fordonstankar vid gränspassage från att omfattas av det sanktionerade förbudet.

Det får dock numera anses ha klarlagts att den finska lagstiftningen inte kan sägas innehålla något formellt förbud mot användning av rödmärkt olja i lastbilar och bussar. Användningen av lågbeskattad, rödmärkt olja motverkas dock i praktiken genom krav på att tilläggsskatt eller bränsleavgift uppgående till mycket höga belopp skall betalas. Även om sådan skatt eller avgift inte skulle ha betalats inträder emellertid de facto inget förbud mot att köra fordonet på rödmärkt olja.

Beloppen för tilläggsskatt respektive bränsleavgift är så höga att det torde anses praktiskt taget uteslutet att reglerna skulle utgöra en möjlighet för förbrukare att finna det lönsamt att betala avgifterna i förhållande till att betala den skatt som belöper på det högbeskattade bränsle, som enligt normalordningen skall användas i fordonen. I den proposition om ändring av de finska reglerna som den finska regeringen nyligen lämnat, redovisas beräkningar som innebär att användning av rödmärkt olja skulle kunna bli lönsam först vid en dygnskörning om 150 mil. Om de i propositionen föreslagna höjningarna av avgiftsbeloppen antas av den finska riksdagen skulle motsvarande körsträcka behöva uppgå till 500 mil för en personbil och till 300 mil för övriga fordonsslag.

Reglerna får således anses effektiva så till vida att de – i förening med företagna kontroller – synes verka avhållande på användningen av lågbeskattad, rödmärkt olja i lastbilar och bussar. Enligt uppgifter från företrädare för det finska Finansministeriet har det praktiskt taget aldrig förekommit att någon anmälan om erläggande av tilläggsskatt har gjorts. Bränsleavgifter har betalats i några tiotal fall per år, av vilka en tredjedel gäller utländska fordon.

Enligt kommissionens uppfattning medför regelverket med tilläggsskatt respektive bränsleavgift att Finland inte fullt ut genomfört mineraloljedirektivets regler i sin nationella lagstiftning. Regeringen delar den uppfattningen. Oaktat detta ger inte gemenskapsrätten en enskild medlemsstat rätt att införa bestämmelser i sin nationella lagstiftning som syftar till att ensidigt kompensera att en annan medlemsstat inte uppfyller sina förpliktelser enligt gemenskapsrätten. Tjänstemän vid kommissionen har också i kontakter under hand med Finansdepartementet hävdat att en möjlighet i den svenska lagstiftningen måste införas för förbrukare som uppfyllt de finska reglerna – oaktat dessa strider mot gemenskapsrätten – att utan att drabbas av sanktioner i Sverige här förbruka den aktuella finska oljan.

Så vitt regeringen har erfarit har visserligen de svenska reglerna avseende lastbilar och bussar inte medfört praktiska problem i samband med gränspassagen på samma sätt som tidigare varit fallet med vissa andra fordonsslag. Det har endast förekommit enstaka fall då en ägare av lastbil eller buss påförts särskild avgift för överträdelse mot användningsförbudet. Inte i något av dessa fall har – så vitt är känt – gjorts gällande att

finsk tillägsskatt eller bränsleavgift skulle ha betalats. Mot den ovan angivna gemenskapsrättsliga bakgrunden kan dock inte det svenska förbudet mot användning av rödmärkt olja i lastbilar och bussar behållas för närvarande. Motsvarande inskränkning till innehållet i fordonstank som gäller för motorredskap, traktorer och personbilar bör gälla även för lastbilarnas och bussarnas del. Samtliga motordrivna fordon kommer således genom förslaget att behandlas lika.

Den nu föreslagna lösningen innebär alltså att rödmärkt olja som förts in till Sverige i fordonstanken på motordrivna fordon utan sanktioner får förbrukas här i landet. Detta skiljer sig från rödmärkt olja som kan ha kommit in hit på annat sätt. Det finns risk för att förslaget kan medföra vissa kontrollsvårigheter för de svenska myndigheterna. Regeringen utesluter därför inte att det kan finnas anledning att vidta ytterligare åtgärder i syfte att stävja missbruk av de svenska reglerna. Sedan det klarlagts hur den finska lagstiftningen för samtliga fordonsslag kommer att vara utformad, har regeringen således anledning att överväga om sådana åtgärder behöver införas.

Förslaget kan inte antas ha några statsfinansiella effekter.

Förslaget föranleder ändringar i 2 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi. Den nya lydelsen av paragrafen bör tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 1996. Eftersom detta gäller beträffande de fordonsslag som hittills omfattats av lättnaderna i användningsförbudet, eller med andra ord personbilar, motorredskap och traktorer, uppnås härigenom en lika behandling av samtliga fordonsslag.

5.3 Användning för uppvärmning

Regeringens förslag: Den lägre energiskattesatsen tas ut för finsk, rödmärkt olja som förts in till Sverige och har använts för uppvärmning.

Skälen för regeringens förslag: Vid försäljning och leverans av oljeprodukter mellan medlemsstater skiljer sig de gemenskapsrättsliga reglerna åt beroende på om bränslet transporteras under s.k. skattesuspension eller om bränslet frigjorts för konsumtion i en medlemsstat och först därefter levereras till ett annat land i gemenskapen. I det första fallet förvärvas bränslet i förbrukarlandet av någon som i egenskap av registrerad upplagshavare, varumottagare eller skatterepresentant är skyldig att betala skatt för oljan först när den lämnar suspensionsordningen, t.ex. vid leverans till den slutlige förbrukaren.

Gemenskapsrätten medger att olja som köpts i beskattat skick i en annan medlemsstat beskattas på nytt i förbrukarlandet om oljan transporteras med ovanliga transportsätt av enskilda individer eller för deras räkning. Med ovanliga transportsätt avses, så vitt avser flytande uppvärmningsbränsle, transport av sådant bränsle på annat sätt än med tankrar som används vid yrkesmässig handel. De nu nämnda reglerna finns i artikel 9.3 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och över-

Gemenskapsrätten innehåller regler om miniminivåer för beskattning av mineraloljeprodukter som används som drivmedel respektive för uppvärmning. I princip samtliga medlemsstater tillämpar system med märkning av lågbeskattade oljeprodukter för att skattemässigt kunna skilja på olja med olika användningsområden. Det förekommer tillsats av olika typer av märk- och färgämnen i de olika medlemsstaterna.

I Sverige tas punktskatt ut med sammanlagt 1 801 kr per m³ (743 kr energiskatt och 1 058 kr koldioxidskatt) för märkt olja. Sådan olja får inte användas för drift av motordrivna fordon. Inte heller båtar – med vissa undantag – får drivas med märkt olja. Energiskattesatsen för omärkt olja uppgår i Sverige – beroende på miljöklass – till mellan 1 614 och 2 138 kr per m³. Koldioxidskattesatsen är densamma för omärkt och märkt olja. I Finland tas punktskatt på lätt brännolja ut med 290 mark (ca 420 kr) per m³, medan punktskatten på dieselolja varierar mellan 1 635 och 1 785 mark (ca 2 371 och 2 588 kr) per m³.

I Sverige används en kombination av märk- och färgämnen i sådan mängd att oljan får en grön färg. Tillsats av dessa märk- och färgämnen är en förutsättning för att den lägre energiskattesatsen enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE, skall tas ut. Denna regel får till följd att olja, som har frigjorts för konsumtion i en annan medlemsstat och där lågbeskattats och märkts enligt det landets regler, i Sverige beskattas efter den högre energiskattesatsen enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b LSE. Detta gäller oavsett om oljan används som drivmedel eller för uppvärmning

Situationen kan inte aktualiseras i de fall då transporten över gränsen sker under skattesuspension och oljan frigörs för konsumtion först i Sverige. I detta fall torde oljan under transporten regelmässigt vara omärkt och de nationella, svenska reglerna om tillsats av märk- och färgämnen tillämpas. Denna märkning sker senast i samband med att skyldigheten att betala skatt inträder. Vad gäller de fall då olja förs in till Sverige utanför suspensionsordningen kan det emellertid röra sig om olja som har märkts enligt en annan medlemsstats nationella regler om märkning.

För svensk del torde frågan huvudsakligen kunna aktualiseras vid oljeleveranser över den svensk-finska gränsen. Det kan röra sig om en svensk näringsidkare som själv ombesörjer en oljeleverans från Finland och därigenom blir skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 4 LSE samt den som för privat ändamål för in uppvärmningsolja till Sverige (se 4 kap. 1 § första stycket 8 LSE). Slutligen kan även en finsk säljare ansvara för transporten till Sverige genom reglerna om distansförsäljning (se 4 kap. 1 § första stycket 5 LSE).

I de nu nämnda fallen har oljan frigjorts för konsumtion i Finland och kan vara rödmärkt enligt finska nationella regler. Som framgått av redogörelsen ovan skall svensk skatt betalas för förvärven. För att undvika att den högre svenska energiskattesatsen tas ut måste i sådant fall oljan tilläggsmärkas enligt svenska nationella bestämmelser. Denna lösning är av flera skäl mindre lämplig och regeringen anser därför att en annan ordning bör skapas i syfte att säkerställa att energiskatt efter den lägre nivån tas ut i fall då i Finland rödmärkt olja används i Sverige för upp-

värmning eller – vilket endast undantagsvis torde förekomma – för drift av stationära motorer.

Av kontrollskäl bör ett återbetalningssystem väljas. Den som har förbrukat oljan för uppvärmning eller drift av stationära motorer bör alltså ges en möjlighet att hos beskattningsmyndigheten ansöka om att få tillbaka ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de båda svenska energiskattesatserna. Det rör sig med andra ord om skillnaden mellan det högre energiskattebelopp som tagits ut för oljan och det lägre energiskattebelopp som gällt vid förbrukningen av oljan. Energiskatt efter den högre nivån bör alltså även i fortsättningen – oavsett användningsområde för oljan – tas ut när skyldigheten att betala svensk skatt inträder. Först i och med att oljan har förbrukats för uppvärmning eller drift av stationära motorer bör förbrukaren, genom att visa på sådan användning, kunna få återbetalning med sådant belopp att energiskatt motsvarande den lägre nivån slutligen belastar oljan. Så vitt regeringen kan bedöma torde dock den föreslagna ändringen endast komma att aktualiseras i enstaka fall, eftersom gränshandeln med rödmärkt olja för uppvärmning torde vara begränsad. Inte heller kan förändringarna antas få några statsfinansiella effekter.

Förslaget föranleder att en ny paragraf införs i lagen (1994:1776) om skatt på energi, 9 kap. 8 a §. Regeringen har vid utformningen av paragrafen beaktat vad Lagrådet anfört i denna del.

6 Skärpta avgaskrav och ändrad beskattning för vissa fordon

Prop. 1997/98:140

6.1 Ändrad beskattning för vissa fordon

Regeringens förslag: I samband med att avgaskraven skärps den 1 oktober 1998 ändras försäljningsskatten. Försäljningsskatten sänks för lätta lastbilar och bussar i miljöklass 3 till samma nivå som för fordon i miljöklass 1 och 2. Försäljningsskatten för tunga fordon slopas helt.

Skälen för regeringens förslag: Regeringens uppfattning är att miljöklasssystemet för fordon även i fortsättningen skall utvecklas inom de ramar som ges av medlemskapet i EU. I år förväntas att EU når en gemensam position om nya kravnivåer för lätta fordon som det är regeringens avsikt att föra in i systemet. Regeringen avser att återkomma i denna fråga i den miljöpolitiska propositionen som lämnas till riksdagen under våren 1998.

Enligt bilavgasdirektiven får medlemsländerna gynna försäljning för att stimulera ett förtida införande av teknik som uppfyller en inom EU beslutad men ännu inte obligatorisk kravnivå. Den dag kravnivån blir obligatorisk skall incitamenten upphöra.

Skärpningen av de obligatoriska avgaskraven medför därför vissa förändringar i bilavgaslagstiftningen som i sin tur medför ändringar i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Lätta lastbilar och bussar

I bilavgasförordningen (1991:1481) anges vilka utsläppskrav som gäller för lätta lastbilar och bussar över 1 250 kg. Miljöklass 3 motsvarar de krav som ställs i rådets direktiv 93/59/EEG av den 28 juni 1993 om ändring av direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT nr L186, 28.07.93, s.21, Celex 393L0059). Miljöklass 2 motsvarar de krav som ställs i direktiv 96/69/EG av den 8 oktober 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftföroreningar genom avgaser från motorfordon (EGT nr L282, 01.11.1996, s. 64, Celex 396L0069). Miljöklass 1 motsvarar USAs TLEV-standard.

Den 1 oktober 1998 kommer kraven att skärpas så att de krav som i dag gäller för miljöklass 2 i fortsättningen skall gälla för miljöklass 3.

För lätta lastbilar med skåpkarosseri och bussar är försäljningsskatten 6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt i miljöklasserna 1 och 2. För miljöklass 3 ökas skatten med 2 021 kronor. För lätta lastbilar utan skåpkarosseri är försäljningsskatten 4 043 kronor. För miljöklass 3 är försäljningsskatten 6 064 kronor.

Regeringens avsikt är att ändra bilavgasförordningen (1991:1481) så att miljöklass 2 lämnas utan gränsvärden från och med den 1 oktober 1998. Dagens avgaskrav för miljöklass 2 kommer således att gälla för miljöklass 3.

Försäljningsskatten för lätta lastbilar och bussar i miljöklass 3 bör på grund härav sänkas till samma nivå som miljöklass 1 och 2.

Efter de nu föreslagna ändringarna blir det inte någon skillnad mellan olika miljöklasser i fråga om försäljningsskatten. Tabelluppställningen med de olika miljöklasserna kan därför slopas.

Tunga fordon

Tunga fordon indelas i miljöklasser om de är försedda med dieselmotor. Miljöklass 3 motsvarar de krav som ställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon (EGT nr L040, 17.02.1996, s.1, Celex 396L0001). Miljöklass 2 motsvarar kravnivån B i rådets direktiv 91/542/EEG av den 1 oktober 1991 om ändring av direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon (EGT nr L295, 25.10.1991, s.1, Celex 391L0542). Miljöklass 1 saknar i dag kravnivå.

Miljöklass 3 är avsedd för bilar med motorer som tillåts ha ett högre partikelgränsvärde. Den 1 oktober 1998 upphör den övergångsperiod under vilken det högre gränsvärdet gällt. Detta innebär att samtliga nya tunga fordon kommer att uppfylla dagens krav för miljöklass 2. En förändring av bilavgasförordningen med detta innehåll bör därför ske.

För tunga fordon i miljöklass 2 tas för närvarande ingen försäljningsskatt ut. De avgaskrav som idag gäller för tunga fordon i miljöklass 2 kommer från och med den 1 oktober 1998 att gälla för tunga fordon i miljöklass 3. Försäljningsskatten för tunga fordon i miljöklass 3 bör därför slopas helt.

Indexering

De försäljningsskattebelopp som gäller för år 1998 fastställdes genom den indexeringsförordning som utfärdades hösten 1997 (SFS 1997:1142). I de nu föreslagna ändringarna av försäljningsskattelagen tas även de indexerade beloppen med. Detta innebär att indexeringsförordningen bör upphävas när ändringarna i försäljningsskattelagen träder i kraft den 1 oktober 1998.

6.2 Elfordon

Regeringens förslag: Försäljningsskatten slopas för lastbilar och bussar som är inrättade för drift med elektricitet från batteriet i fordonet.

Skälen för regeringens förslag: Den förmånliga beskattningen som gällt för elfordon var tänkt under ett introduktionsskede på tre år. Den förmånliga beskattningen upphörde således vid årsskiftet. Härefter har

dock framkommit att introduktionstiden varit för begränsad för denna typ av fordon. Prop. 1997/98:140

Regeringen anser därför att det finns skäl att ytterligare förlänga tiden något för att underlätta för elbilarna att introduceras på marknaden. Skattefriheten föreslås till följd härav gälla under de närmaste tre åren. Tiden bör dock räknas från den 1 januari 1998 eftersom det är lämpligt att den nya perioden på tre år kommer i direkt anslutning till den tidigare.

Förslaget föranleder ändring i 8 § lagen (1978:69) om försäljningskatt på motorfordon.

7 Skatt på spel

7.1 Bakgrund

Regler om lotterier finns i lotterilagen (1994:1000), senast ändrad (1996:1168). Med lotterier avses enligt denna lag en verksamhet där en eller flera deltagare, med eller utan insats, kan få en vinst till ett högre värde än vad var och en av de övriga deltagarna kan få. Till lotteri hänförs lottning, gissning, vadhållning och liknande förfaranden, marknads- och tivolinöjen samt bingospel, automatspel, roulettspel, tärningsspel, kortspel, kedjebrevsspel och liknande spel. Begreppet lotteri har alltså här en vidare omfattning än vad det har i allmänhet och omfattar även t.ex. vadhållning.

Lotteriinspektionen är central förvaltningsmyndighet med ansvar för tillsyn av den svenska lotteri- och spelmarknaden och lotterilagens efterlevnad.

Skattepliktiga lotterier beskattas enligt olika lagar beroende på vilken typ av spel eller lotteri det är fråga om och vem som arrangerar spelet. Enligt lagen (1991:1482) om lotteriskatt, senast ändrad (1997:322), skall lotteriskatt betalas till staten för svenskt lotteri med 36 procent. Skatten tas ut på spelarinsatserna efter avdrag för vad som utbetalats till vinnarna. Organisationer som får tillstånd enligt 15 § lotterilagen, dvs. ideella föreningar som har till huvudsakligt syfte att bedriva allmännyttig verksamhet, är undantagna från lotteriskatt. Även de lotterier som anordnas av det av staten ägda spelbolaget AB Svenska Spel är sedan den 1 juli 1996 undantagna från lotteriskatt.

Bankernas vinstsparande, de s.k. miljon- och vinnarkontona, beskattas enligt lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande med 30 procent av lotterivinstens värde.

För roulett-, kort- och tärningsspel regleras beskattningen i lagen (1972:820) om skatt på spel. Punktskatt tas ut med ett fast belopp per bord och månad. Skatten är 2 000 kr per månad och bord, för de första två spelborden. Därefter ökar skatten per bord för varje ytterligare spelbord.

Spel på mekaniska spelautomater har förekommit under lång tid. Under senare år har de mekaniska spelautomaterna kommit att kompletteras med, och ersättas av elektroniska spelautomater. Automatspelen, både de mekaniska och de elektroniska, är en form av lotteri som regleras av 6 §

lotterilagen. I lagen definieras fyra olika typer av automatspel; varuspelsautomat, penningautomat, värdeautomat och skicklighetsautomat. Med varuspelsautomat menas en spelautomat som betalar ut vinst i form av varor och där vinstmöjligheterna helt eller delvis beror på slumpen.

Lotterier får, enligt 9 § lotterilagen, bara anordnas efter tillstånd om inte annat följer av lagen. Lotteriinspektionen prövar frågor om tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater enligt 25 § lotterilagen. Tillstånd får lämnas om spelet anordnas i samband med offentlig nöjeställning, hotell- och restaurangverksamhet eller bingospel.

Enligt Lotteriinspektionen har varuspelsautomaterna ökat betydligt i antal. Fram till 1995 fanns det endast ca 70 tillstånd till spel på varuspelsautomater i hela landet. Till och med december 1997 hade Lotteriinspektionen meddelat 2 167 tillstånd för 4 459 varuspelsautomater. Tillströmningen av nya ansökningar till Lotteriinspektionen är fortfarande stor.

7.2 Skatt på varuspelsautomater

Regeringens förslag: Lagen om skatt på spel utvidgas till att omfatta även sådana varuspelsautomater som kräver tillstånd enligt lotterilagen. Skatten tas ut för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger med 1 500 kronor per automat.

Arbetsgruppens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Dock har arbetsgruppen föreslagit att skatten skall vara 2 000 kr per automat och månad som tillståndet gäller.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna är tveksamma till att genomföra beskattningsförslaget innan översynen av lotterilagen är genomförd. Riksskatteverket anser att det ur ett skatterättsligt perspektiv inte finns något att invända och Lotteriinspektionen har inga synpunkter på förslaget. Alla privata företag som ställer ut dessa automater anser att det föreslagna beloppet 2 000 kr per automat och månad är för högt. Organisationer och företag med bingoanknytning anser att denna typ av skatt inte skall tas ut på denna verksamhet eftersom den syftar till att generera intäkter till ideell verksamhet. Ett antal yttranden behandlar att traditionella varuspelsautomater som främst finns på tivolin och marknader inte bör omfattas av förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Varuspelsautomaterna har, som nämns ovan, ökat betydligt i antal. Den största delen varuspelsautomater är numera elektroniska automater som till stor del påminner om de s.k. enarmade banditerna. Skillnaden är att automaten inte betalar ut några vinster i pengar utan i varor. Tillstånden till dessa varuspelsautomater innehas i huvudsak av privatägda spelföretag, restauranger, kasinoföretag, och bingoserviceföretag. Ett antal ideella organisationer bedriver också spel på varuspelsautomater i samband med bingospel. Totalt fanns enligt Lotteriinspektionen per den 31 december 1997 156 st innehavare av tillstånd för varuspelsautomater.

En utgångspunkt för nuvarande lotterilag är att spel- och lotteriverksamheten i allt väsentligt bör vara förbehållen staten, hästsporten och folkrörelserna. Endast i undantagsfall och inom vissa väl avgränsade områden har kommersiella intressen accepterats när det gäller lotteri- och spelverksamhet. Ett sådant område är restaurangkasinospel. Dessa spel får bedrivas av kommersiella företag. I gengäld tar staten ut en punktskatt på dessa spel. När nu varuspelsautomaterna ökat i omfattning och i huvudsak bedrivs av kommersiella företag anser regeringen att en punktskatt bör tas ut även för dessa.

Det är viktigt att skapa en enkel och rak beskattning av varuspelsautomaterna, liksom den som redan idag gäller restaurangkasinospelen. Spel-skatten bör därför, på samma sätt som exempelvis roulettspel, gälla oavsett vem som bedriver spelet. Samtliga typer av varuspelsautomater bör bli föremål för beskattning. Skatten kommer att gälla även ideella organisationer om de bedriver spel på varuspelsautomater.

Liksom för restaurangkasinospel bör det vara den som bedriver spelverksamhet med varuspelsautomater som innehar speltillståndet. Enligt regeringens mening kommer tillsyn och kontroll att underlättas om spel-skatten, på samma sätt som gäller för roulettspel, knyts till den tid då tillståndet löper. Regeringen utgår ifrån att Lotteriinspektionen i rimlig utsträckning anpassar tillståndstiden till den tid automaterna är i drift.

Regeringen anser att spel-skatten bör bestämmas så att den ger staten en lämplig andel av den vinst varuspelsautomaterna genererar. Många av de tillfrågade remissinstanserna anser att det av arbetsgruppen föreslagna skattebeloppet på 2 000 kr per automat och månad är för högt. Arbetsgruppens förslag har baserats på storleken på den skatt som tas ut av andra aktörer på spelmarknaden (skatt på spel och vinstsparande samt lotteriskatt), och de belopp som Lotteriinspektionen uppskattar att varuspelsautomaterna omsätter. Flera remissinstanser föreslår i stället en skatt på mellan 500 och 1 000 kr per automat och månad. Ingen av de tillfrågade remissinstanserna har dock redogjort för hur de kommit fram till de lägre beloppen.

Regeringens bedömning är att en skatt på 1 500 kr per automat och månad som tillståndet gäller är lämplig. Även om spel inte bedrivs skall skatt betalas under den tid tillståndet gäller.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 juli 1998. De som då har tillstånd att bedriva spel på varuspelsautomater blir skattskyldiga från denna tidpunkt. Förslaget föranleder ändring i 1, 4, 10 och 19 §§ lagen (1972:820) om skatt på spel.

En översyn av lotterilagstiftningen pågår för närvarande (se avsnitt 3). I utredarens uppdrag ingår bl.a. att se över lotterilagens automatbegrepp. En tydlig definition av vad som är att anse som varuspelsautomat skall tas fram av utredaren. När lotterilagen förtydligas på detta sätt kan antalet varuspelsautomater förväntas minska ytterligare.

Regeringen bedömer att skattemyndighetens resursåtgång för att administrera denna nya skatt på kort sikt blir jämförbar med resursåtgången för att administrera den nuvarande skatten på restaurangkasinospel. På längre sikt kan resursåtgången komma att minska, då antalet automater förväntas minska. Kostnaden för skattemyndighetens administration finansieras med en mindre del av de skatteintäkter som följer av förslaget.

Regeringens förslag: Skattefriheten i lagen (1991:1482) om lotteriskatt ändras från att avse det av staten ägda bolag som äger aktierna i Svenska Penninglotteriet AB och AB Tipstjänst till att avse AB Svenska Spel, och skattefriheten från lotteriskatt utvidgas till att omfatta även helägda dotterbolag till AB Svenska Spel.

Skälen för regeringens förslag: När riksdagen våren 1996 beslutade att det nybildade, statligt ägda, moderbolaget till Svenska Penninglotteriet AB och AB Tipstjänst skulle undantas från lotteriskatt, visste man ännu inte detta bolags namn (prop. 1995/96:169, bet. 1995/96:FiU14, rskr. 1995/96:248). Under våren 1997 fusionerades moderbolaget med dotterbolagen Svenska Penninglotteriet AB och AB Tipstjänst till ett bolag. Detta bolag fick namnet AB Svenska Spel. Skattefriheten i lagen (1991:1482) om lotteriskatt ändras därför, från att avse det av staten ägda bolag som äger aktierna i Svenska Penninglotteriet AB och AB Tipstjänst, till att avse AB Svenska Spel.

För att AB Svenska Spel skall ha möjlighet att välja att bedriva lotteri i ett helägt dotterbolag utvidgas skattefriheten i lagen om lotteriskatt till att avse även helägt dotterbolag till AB Svenska Spel.

Förslaget föranleder ändring i 1 § lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

7.4 Ekonomiska konsekvenser

Antalet varuspelsautomater som finns utställda är färre än antalet som det lämnats tillstånd för. Lotteriinspektionen uppskattar att endast ca 60 till 70% av de tillåtna automaterna finns i spel ute i bingohallar och restauranger. Flera av remissinstanerna har också uppgivit denna andel aktiva automater. Det totala antalet varuspelsautomater förväntas minska till följd av beskattningen.

Enligt uppgifter från Lotteriinspektionen fanns per den 31 december 1997 tillstånd för 4 459 varuspelsautomater. Av dessa är uppskattningsvis 2 675 till 3 000 i bruk. Efter införandet av beskattningen kan ca 40% av dessa förväntas försvinna eller endast ställas ut under en viss del av året p.g.a. försämrade lönsamhet. Kvar blir ca 1 600 – 1 800 varuspelsautomater. Staten kommer då att få 18 000 kr per år och automat i spel-skatt, från ca 1 600 till 1 800 automater, dvs. uppskattningsvis 29 till 32 mkr årligen.

Förslaget förväntas inte nämnvärt påverka Lotteriinspektionens eller de allmänna förvaltningsdomstolarnas arbetsbelastning.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap. 3 §¹

Energiskatten utgör

1. 0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,

2. 9,6 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §,

3. 12,9 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 4 §, och

15,2 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

För kalenderåret 1999 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om på det sätt som i fråga om skatt på bränslen anges i 2 kap. 10 §. Belopp som anges i tiondels ören skall dock avrundas till hela tiondels ören.

2. 9,6 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §, *med undantag för sådan elektrisk kraft som förbrukas under tiden den 1 november – den 30 april i elektriska pannor som ingår i en elpanneanläggning vars installerade effekt överstiger två megawatt,*

3. 12,9 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 4 §, *med undantag för sådan elektrisk kraft som förbrukas under tiden den 1 november – den 30 april i elektriska pannor som ingår i en elpanneanläggning vars installerade effekt överstiger två megawatt, och*

¹ Senaste lydelse 1997:450.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanser – promemorian Elpanneskatt

Prop.1997/98:140
Bilaga 2

Riksskatteverket, NUTEK, Organisationskommittén för Statens energimyndighet, Svenska Kraftnät, Svenska Kommunförbundet, Svenska Kraftverksföreningen, Svenska Fjärrvärmeföreningen, Vattenfall AB, Sydkraft AB, Sveriges Industriförbund, Riksbyggen, HSB, SBC, SABO, Fastighetsägarföreningen, Svenska Gasföreningen, Svebio, Svenska Petroleuminstitutet, Konkurrensverket, Statens Naturvårdsverk, Svenska Naturskyddsföreningen, Riksrevisionsverket.

Förteckning över remissinstanser – promemorian Skatt på varuspelsautomater

Prop.1997/98:140
Bilaga 3

Astromat AB, Bjuvia Fritid AB, Bell Casino AB, Cherryföretagen AB, Göteborgs stad, Knutssonbolagen AB, Lotteriinspektionen, Nygab Service AB, PAF Sverige AB, Riksidrottsförbundet, Riksskatteverket, Ring Bingo AB, AB Svenska Spel, Sveriges allmännyttiga lotterier AB (SALAB), Sveriges Automatägares Riksförbund (SVAR), Sveriges Bingoarrangörers Centralorganisation (Svebico), Sveriges Hotell & Restaurangföretagare (SHR), Sveriges Tivoliägareförening, Truemax AB.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 2 kap. 9 a § och 11 kap. 3 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 9 kap. 8 a §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 kap.
9 a §¹

Bestämmelserna i 9 § första och andra styckena gäller även, såvitt avser bränsletank som förser motor på motordrivet fordon med bränsle, oljeprodukt som är eller har varit försedd med sådana av regeringen i föreskrift angivna andra märkämnerna än de som avses i 8 § första stycket.

Första stycket gäller inte bränsletank som förser motor på annat letank som förser motor på motorfordon än lastbil eller buss med bränsle, om bränslet drivet fordon med bränsle, om bränslet

1. för privat ändamål förts in till Sverige i fordonets tank eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, eller

2. förts in till Sverige i en normal bränsletank på fordonet eller till fordonet kopplad släpvagn som används yrkesmässigt.

9 kap.
8 a §

Om någon har förbrukat en sådan oljeprodukt som avses i 2 kap. 9 a § för uppvärmning eller för drift av stationära motorer, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattebelopp som betalats för oljeprodukten enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b och det skattebelopp som gäller enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång.

11 kap.

¹ Senaste lydelse 1997:592.

Energiskatten utgör

1. 0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,
2. 9,6 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §,
3. 12,9 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 4 §, och
4. 15,2 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

För elektrisk kraft som under tiden den 1 november – den 31 mars förbrukas i elektriska pannor som ingår i en elpanneanläggning vars installerade effekt överstiger 2 megawatt, utgör dock energiskatten

1. 11,9 öre per kilowattimme vid förbrukning i kommuner som anges i 4 § för annat ändamål än i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling, och

2. 15,2 öre per kilowattimme vid förbrukning för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 4 §.

För kalenderåret 1999 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om på det sätt som i fråga om skatt på bränslen anges i 2 kap. 10 §. Belopp som anges i tiondels ören skall dock avrundas till hela tiondels ören.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 2 kap. 9 a § tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1996.

² Senaste lydelse 1997:450.

Härigenom föreskrivs att 4, 8 och 8 a §§ lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²

Försäljningsskatt tas ut för fordon som registreras i bilregistret och som är

1. buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram *samt övriga bussar om de är försedda med dieselmotor och om de hänförs till miljöklass 3,*

2. lastbil med en totalvikt av högst 3 500 kilogram *och lastbilar med en totalvikt som överstiger 3 500 kilogram, om de är försedda med dieselmotor och om de hänförs till miljöklass 3,*

3. motorcykel.

Fordon som enligt bilregistret är av en årsmodell som är trettio år eller äldre är inte skattepliktiga.

Försäljningsskatt tas ut för fordon som registreras i bilregistret och som är

1. buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram,

2. lastbil med en totalvikt av högst 3 500 kilogram,

8 §³

Nuvarande lydelse

Skatten tas ut för skattepliktiga bussar och lastbilar med belopp som framgår av följande uppställning. Skatten beräknas till helt tiotal kronor så att överskjutande krontal bortfaller.

Fordonsslag	miljöklass 1	miljöklass 2	miljöklass 3
1. buss			
med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt, ökat med 2 000 kronor
med en totalvikt överstigande 3 500 kilogram	–	–	6 000 kronor

¹ Lagen omtryckt 1984:159.

² Senaste lydelse 1996:1410.

³ Senaste lydelse 1996:1410.

Fordonsslag	miljöklass 1	miljöklass 2	miljöklass 3
2. lastbil med skåpkarosseri med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 40 öre per kilogram tjänstevikt, ökat med 2 000 kronor
<i>med en totalvikt överstigande 3 500 kilogram</i>	–	–	<i>6 000 kronor</i>
3. lastbil utan skåpkarosseri med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	4 000 kronor	4 000 kronor	6 000 kronor
<i>med en totalvikt överstigande 3 500 kilogram</i>	–	–	<i>6 000 kronor</i>

Skatten tas ut för motorcykel med 1 340 kronor om tjänstevikten inte överstiger 75 kilogram, med 1 760 kronor om tjänstevikten är högre men inte överstiger 160 kilogram, med 2 700 kronor om tjänstevikten är högre än 160 kilogram men inte överstiger 210 kilogram, samt i annat fall med 4 480 kronor.

För lastbilar och bussar som är inrättade för drift med elektricitet från batterier i fordonet skall skatt tas ut med motsvarande belopp som gäller för miljöklass 1.

Föreslagen lydelse

Skatten tas ut för skattepliktiga bussar och lastbilar med belopp som framgår av följande uppställning. Skatten beräknas till helt tiotal kronor så att överskjutande krontal bortfaller.

Fordonsslag	miljöklass 1	miljöklass 2	miljöklass 3
1. buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt
2. lastbil med skåpkarosseri med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt	6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt
3. lastbil utan skåpkarosseri med en totalvikt av högst 3 500 kilogram	4 043 kronor	4 043 kronor	4 043 kronor

Skatten tas ut för motorcykel med 1 354 kronor om tjänstevikten inte överstiger 75 kilogram, med 1 779 kronor om tjänstevikten är högre men inte överstiger 160 kilogram, med 2 729 kronor om tjänstevikten är högre än 160 kilogram men inte överstiger 210 kilogram, samt i annat fall med 4 528 kronor.

För lastbilar och bussar som är inrättade för drift med elektricitet från batterier i fordonet skall skatt tas ut med motsvarande belopp som gäller för miljöklass 1. *Skatt skall dock inte tas ut för sådant fordon om skattskyldigheten inträder under perioden den 1 oktober 1998 – 31 december 2000.*

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a §

För fordon som anges i 8 § tas skatten för år 1996 ut med de i den paragrafen angivna beloppen. För tiden efter utgången av år 1996 skall skatten på de fordon som anges i 8 § tas ut med de i paragrafen angivna beloppen, omräknade enligt andra stycket.

För kalenderåret 1997 och efterföljande kalenderår skall skatten tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 8 § angivna skattebeloppen, multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan prisläget i oktober månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i oktober 1995.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebeloppen som enligt denna lag skall tas ut för påföljande kalenderår. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

För fordon som anges i 8 § tas skatten för år 1998 ut med de i den paragrafen angivna beloppen. För tiden efter utgången av år 1998 skall skatten på de fordon som anges i 8 § tas ut med de i paragrafen angivna beloppen, omräknade enligt andra stycket.

För kalenderåret 1999 och efterföljande kalenderår skall skatten tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 8 § angivna skattebeloppen, multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan prisläget i oktober månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i oktober 1997.

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 8 § tredje stycket andra meningen tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1998.

Härigenom föreskrivs att 1, 4, 10 och 19 §§ lagen (1972:820) om skatt på spel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Spelskatt betalas enligt denna lag till staten för sådant roulettspel som kräver tillstånd enligt lotterilagen (1994:1000).

Spelskatt betalas enligt denna lag till staten för sådant roulettspel *och spel på varuspelsautomater* som kräver tillstånd enligt lotterilagen (1994:1000).

Kortspel och tärningsspel jämställs i denna lag med roulettspel.

4 §²

Skattskyldig är den som har tillstånd som avses i 1 §. I fråga om roulettspel med utrustning som *upplåtes* av någon med fast driftställe inom landet, är dock den som upplåter utrustningen skattskyldig.

Skattskyldig är den som har tillstånd som avses i 1 §. I fråga om roulettspel *och spel på varuspelsautomater* med utrustning som *upplåtes* av någon med fast driftställe inom landet, är dock den som upplåter utrustningen skattskyldig.

10 §³

Spelskatt *utgår*, för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger, med

Spelskatt *för roulettspel tas ut*, för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger, med

2 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på ett spelbord,

4 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på två spelbord,

9 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på tre spelbord,

18 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på fyra spelbord

och med

25 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på fem spelbord.

Föreligger rätt till spel på flera spelbord än fem *utgår* skatten för vart och ett av dessa bord med 5 000 kronor per månad.

Föreligger rätt till spel på flera spelbord än fem *tas* skatten för vart och ett av dessa bord *ut* med 5 000 kronor per månad.

Spelskatt för spel på varuspelsautomater tas ut med 1 500 kronor per varuspelsautomat för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger.

19 §⁴

¹ Senaste lydelse 1994:1003.

² Senaste lydelse 1994:1003.

³ Senaste lydelse 1994:1003.

Den som bedriver roulettspel med utrustning som upplåtits till honom är ansvarig för spelskatt för vilken skattskyldighet åvilar upplåtaren och som denne *ej erlagt*. *Vid upplåtelse av spelutrustning* i flera led gäller motsvarande för en upplåtare som själv *ej* är skattskyldig.

Den som bedriver roulettspel *eller spel på varuspelsautomater* med utrustning som upplåtits till honom är ansvarig för spelskatt för vilken skattskyldighet åvilar upplåtaren och som denne *inte betalat*. *När spelutrustning upplåts* i flera led gäller motsvarande för en upplåtare som själv *inte* är skattskyldig.

Prop.1997/98:140
Bilaga 4

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

⁴ Senaste lydelse 1978:761.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1991:1482) om lotteriskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Lotteriskatt skall betalas enligt denna lag till staten för svenskt lotteri.

Skatt tas ut med 36 procent av den behållning som återstår sedan de till vinnarna i lotteriet utbetalade sammanlagda vinsterna avräknats från de sammanlagda insatserna.

Med vinster som betalats ut avses de vinster som betalats ut inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde.

Skatt skall inte betalas för

1. sådant lotteri som avses i lagen (1972:820) om skatt på spel,
2. sådant lotteri som avses i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
3. vinstdragning på här i landet utfärdade premieobligationer,
4. lotteri som har anordnats av sådan sammanslutning som avses i 15 § lotterilagen (1994: 1000),
5. lotteri som har anordnats av Svenska Penninglotteriet Aktiebolag, Aktiebolaget Tipstjänst eller det av staten ägda bolag som äger aktierna i dessa bolag, eller
6. lotteri där vinsterna inte utgörs av pengar.

Beteckningen lotteri har samma betydelse i denna lag som i 3 § lotterilagen (1994:1000).

Lotteriskatt skall betalas enligt denna lag till staten för svenskt lotteri.

Skatt tas ut med 36 procent av den behållning som återstår sedan de sammanlagda vinster som betalats ut till vinnarna i lotteriet räknats av från de sammanlagda insatserna.

Med vinster som betalats ut avses de vinster som betalats ut inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde.

5. lotteri som har anordnats av AB Svenska Spel eller helägt dotterbolag till detta bolag, eller

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

¹ Senaste lydelse 1997:322.

Protokoll vid sammanträde 1998-03-23

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Vängby, justitierådet Gertrud Lenander, regeringsrådet Kjerstin Nordborg.

Enligt en lagrådsremiss den 5 mars 1998 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskat på motorfordon,
3. lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel,
4. lag om ändring i lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Agneta Bergqvist och hovrättsassessorn Susanne Åkerfeldt.

Förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på energi

9 kap. 8 a §

I den nu föreslagna, nya paragrafen finns föreskrifter om återbetalning av skatt till den som använt på visst sätt märkt olja, dvs. i praktiken den finska rödfärgade oljan, för uppvärmning eller för drift av stationära motorer. För att definiera den olja som det är fråga om hänvisas till 2 kap. 9 §. Denna paragraf handlar emellertid om olja i bränsletankar till motordrivna fordon. För att förebygga risken för missförstånd bör hellre en självständig definition användas i förevarande paragraf, en definition som kan skrivas efter mönster av bestämmelserna i 2 kap. 9 a §. Inledningen av paragrafen kan då ges följande lydelse: ”Om någon har förbrukat en oljeprodukt, som är eller har varit försedd med sådana av regeringen i föreskrift angivna andra märkämnerna än de som avses i 2 kap. 8 § första stycket, för uppvärmning eller för drift av stationära motorer, medger---

11 kap. 3 §

Bestämmelserna i tredje stycket angående omräkning av de i första stycket angivna skattebeloppen måste efter införandet av andra stycket antas vara avsedda att tillämpas även på de i detta stycke angivna skattebeloppen; dessa överensstämmer ju beloppsmässigt med vissa skattebelopp enligt första stycket. Orden ”i första stycket” bör därför ändras till ”i första och andra styckena”.

8 §

Efter de nu föreslagna ändringarna blir det inte någon skillnad mellan olika miljöklasser i fråga om försäljningsskatten. Tabelluppställningen bör därför slopas och i paragrafen anges att skatt tas ut, för buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och för lastbil med skåpkarosseri och en totalvikt av högst 3 500 kilogram med 6 kronor 47 öre per kilogram tjänstevikt samt för annan lastbil med en totalvikt av högst 3 500 kilogram med 4 043 kronor. Beträffande lastbilar och bussar som är inrättade för drift med elektricitet från batterier i fordonet behöver endast anges att skatt inte tas ut för sådant fordon, om skattskyldigheten inträder under perioden den 1 oktober 1998 – den 31 december 2000; för övriga tider följer de huvudregeln.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 mars 1998

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, Peterson, Freivalds, Tham, Åsbrink, Schori, Winberg, Ulvskog, Sundström, Johansson, von Sydow, Klingvall, Åhnberg, Pagrotsky, Östros

Föredragande: statsrådet Östros

Regeringen beslutar proposition 1997/98:140 Beskattning av elpannor och vissa andra punktskattefrågor.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
---------------------------	---	--

Lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

392L0012

394L0074